

[Bouet.]

de har lige så store vanskeligheder med at skaffe sig det fornødne, herunder brændsel, som dette lovforslag jo omhandler. Eller lad mig nævne privatpensionisterne, pensionisterne fra de private erhverv, som i årevis har betalt 5, 6 eller 7 pct. af deres løn for på deres gamle dage at kunne blive nogenlunde anstændigt stillet i økonomisk henseende, samtidig med at de gennem deres skat har betalt til den almindelige aldersrenteordning. De får intet, de har betalt deres præmie i en fuldgod krone, men skal nu leve på basis af den stærkt nedskårne krone. De får heller ingen dyrtidstillæg, og selv med arbejdsgivernes præmiebidrag er pensionen ikke stor, bl. a. på grund af de store krav, som forsikringsrådet stiller til henlæggelser; for præmiereserven skal være så stor, at den til enhver tid kan dække de forsikredes pension. Pensionen når kun i meget få tilfælde op til de pensioner, som tjenestemændene har, og derfor spiller brændselsspørgsmålet også for dem en stor rolle. Hvor stort antallet er af personer, som må leve af deres kapital, ved jeg ikke, det er vanskeligt at få oplyst, men jeg ved, at privatpensionisternes antal ligger omkring 70 000, og med hustruer når vi i hvert fald op på et udsnit af befolkningen på 100 000 personer, der må leve under disse af kronenedskæringen skabte vanskelige forhold.

Jeg har før her i salen omtalt disse befolkningsklassers forhold, og det er vel et års tid siden, jeg under behandlingen af lovforslaget om tillæg til aldersrentemodtagerne fremførte det samme. Den højtærede socialminister lovede at lade mine udtalelser gå videre til den højtærede finansminister. Nu er jeg naturligvis overbevist om, at det har den højtærede minister også gjort, men det har ikke hjulpet noget. Jeg har ikke erfaret nogen steder, at man fra ministeriets side har foretaget en undersøgelse af, hvorledes man kunne komme disse befolkningsklasser til hjælp, og i hvert fald er der ikke kommet noget forslag i så henseende. Jeg kan imidlertid forsikre om, at det ikke er et spørgsmål, som jeg og mit parti har konstrueret, men er en sag, som har interesse i vide kredse. De små kapitalister har jo ingen organisation, men privatfunktionærerne har det, og i december måned 1948 indsendte 24 funktionærorganisationer med over 50 000 aktive medlemmer en skrivelse til finansministeren og iøvrigt til rigsdagens partier, hvori man foreslog, at der gaves disse pensionister et skattnedslag, ved at man forhøjede ind-

tægtssatserne i lov nr. 535 af 22. december 1947. Ved at ændre denne lov, således at også pensionister over 65 år indtil en vis maksimumindtægt kunne få et nedslag i skatten efter de i loven gældende regler, ville man på en anden måde kunne give disse mennesker en lille økonomisk håndsrækning, men noget svar på denne skrivelse; altså fra december 1948 har man endnu ikke modtaget. Den højtærede finansminister optræder vedrørende disse spørgsmål som den tavse dansker, skønt han ellers på andre områder er temmelig veltalende.

Det er imidlertid min tro, at det nuværende regeringsparti, der kalder sig et socialt parti, de små i samfundets beskyttere, ikke i det lange løb kan komme uden om det spørgsmål, jeg her har omtalt, selvom det naturligvis ikke drejer sig om 600 000 vælgere, der er organiseret i De samvirkende Fagforbund. Jeg beder den højtærede socialminister om endnu en gang at give den højtærede finansminister meddelelse om, hvad jeg har sagt, helst ikke sådan helt en passant, så at ministeren f. eks. siger: „Ja, det gik jo fint med mit forslag oppe i landstinget, men det var jo ham denne Bouet, der fremdrog dette spørgsmål, og han sagde det og det“, men således at han alvorligt gør finansministeren opmærksom på, at det er spørgsmål, som tusinder af mennesker er interesseret i.

Den kendsgerning, at vi mener, at når der foreslås en brændselshjælp til de arbejdsløshedsforsikrede i de statsanerkendte kasser, så er der andre grupper, der i lige så høj grad trænger til hjælp, skal imidlertid ikke medføre, at vi ikke fra vor side vil medvirke til det foreliggende lovforslags gennemførelse. Devalueringen medførte jo en prisstigning på alle varer, der skulle betales i dollars, og dertil kommer, hvad man måske ikke havde ventet, at sterlinglandene indførte dobbeltpriser, der yderligere fik priserne herhjemme til at gå i vejret, en kendsgerning, som pristallets stigning viser, idet det i den korte tid fra oktober til januar er steget fra 307 til 315.

Jeg vil gerne understrege, hvad der blev sagt før både af ministeren og den ærede ordfører for socialdemokraterne, at det er arbejdsløshedskasserne, der selv skal bestemme, om de vil yde denne brændselshjælp, og som også skal betale. De 6 mill. kr., der stilles til rådighed, er jo tænkt anvendt til de kasser, som har vanskelighed ved at yde denne brændselshjælp til deres medlemmer; her er det i første række den store arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse med dens 236 000 medlemmer, som må kom-